

## Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

E cerul sfânt în sărbătoare. Amin. E sărbătoarea Mea cu tine pe pământ, Ierusalime, și vin cu cerul sfânt la tine ca să te serbez pe tine lângă Mine, poporul Meu, căci Tatăl M-a înălțat ca să fiu lângă El, iar tu Mă cobori de lângă Tatăl, și Îl cobori și pe Tatăl cu Mine la tine, căci Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl sunt, precum am fost la început când am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, poporul Meu.

Eu după ce am înviat cu trupul M-am arătat ucenicilor Mei și M-am dovedit viu prin multe semne și minuni, și le-am vorbit lor despre împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și ei Mă întrebau: *«Doamne, când vei așeza la loc împărăția lui Israel?»*. Eu le vorbeam despre împărăția lui Dumnezeu, și ei Mă întrebau despre împărăția lui Israel, dar nu le-am răspuns, ci le-am spus că va veni Duhul Sfânt peste ei și îi va învăța, și va fi să ducă cu ei cuvintele Duhului Sfânt până la toate marginile. Le-am spus să ducă vestea împărăției lui Dumnezeu peste pământ, că de două mii de ani voiesc Eu să lucrez de lângă Tatăl împărăție a cerurilor pe pământ. De două veacuri lucrez, poporul Meu, și nimeni nu M-a putut ajuta să așez împărăția cerurilor pe pământ. Israel așteaptă să așez împărăția lui pe pământ, dar Eu și cu Tatăl așteptăm împărăția lui Dumnezeu pe pământ, împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

E pacea Mea în sărbătoare cu tine, Ierusalime. E împărăția Mea cu tine și în tine, Israele copilule, căci tu ești Israel cel mititel, în care-Mi am Eu împărăția. În Israel cel de la început n-am putut cu împărăția Mea, că el o avea pe a lui chiar dacă zicea că el este poporul Meu. El era poporul Meu pentru că am zis Eu, nu pentru că a zis el, dar el n-a lucrat în el și peste el împărăția lui Dumnezeu. Venea cuvântul Meu la el, și el nu-l înțelegea, căci cine nu împlinește cuvântul lui Dumnezeu, acela nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu. De aceea am învățat Eu pe ucenici cum să se roage, și le-am spus să se roage Tatălui zicând: *„Tată din cer, numele Tău cel sfânt să se sfințească în noi, ca să fim ai Tăi. Împărăția Ta să fie vie în noi, ca și în Tine, ca și în cer, Tată“*.

O, Israele copilule, împărăția lui Dumnezeu este moartă în oamenii de pe pământ, nu este vie, și Eu am spus apostolilor Mei: *«Mergeți peste tot și spuneți că s-a apropiat împărăția cerurilor pe pământ»*. Împărăția cerurilor eram Eu, venit din cer Împărat pe pământ, dar Israel, poporul cel căruia i-am dat făgăduințele cele cerești, n-a înțeles cum vine împărăția cerurilor pe pământ, așa cum nici azi nu înțelege; ba încă și azi zice că Mă așteaptă, dar acum vin cuvânt și rostesc, ca apoi să împlinesc, căci așa am lucrat mereu, mereu, poporul Meu. Am venit ca să fiu pe pământ și să așez pe Dumnezeu în om, și să fie împărăție vie în om, și omul nu știe să fie viu, nu știe, și nici nu vrea să înțeleagă și să știe, dar sunt și mulți care știu și nu vor să fie Dumnezeu viu în ei. De aceea am făcut din tine un trimis al Meu, poporul Meu, și merg cu tine cuvânt în mijlocul oamenilor și te ajut să poți da oamenilor cuvântul Meu, și grăiesc din cer pe înțelesul omului de pe pământ, și aștept să vină omul la Mine așa cum ai venit tu ca să-Mi fii ucenic al venirii Mele cea de a doua pe pământ. N-am avut până acum popor ca să-Mi pregătească venirea, dar acum te am pe tine, Ierusalime, popor iubit de Dumnezeu. Cel iubit de Dumnezeu este cel curat, și de aceea te-am așezat să fii curat, fiule Ierusalime, și să Mă așezi în tine cu împărăția Mea, că nu mai e nimeni pe pământ ca să poată învăța pe om împărăția Mea în om. În zadar se zice în biserici rugăciunea *„Tatăl nostru“*, că dacă nu s-ar zice în zadar, s-ar vedea împărăția Mea pe pământ ca și în cer.

Sunt oameni pe pământ, aud grai de pe pământ care spune așa: *„Eu am pe Dumnezeu în inimă și cred și Îl iubesc pe El“*. O, omule care te-ai învățat să vorbești că Mă ai în inimă! De ce

nu Mă ai și în trup, dacă în inimă Mă ai? Dar ce este inima ta, și ce este trupul tău? Oare, crezi că inima poate să fie locașul lui Dumnezeu, iar trupul care ține inima în el să nu fie locaș al Domnului? Dar cui spui tu așa, și pe cine vrei să-l faci să creadă ce spui tu?

O, omule, o, omule, o, omule, numai dureri Îmi faci, numai neadevăr este pe inima și pe limba și pe trupul tău, căci inima este glasul minții tale care se face faptă în trupul tău. O, dacă ai crede cu inima în Mine, s-ar coborî văzut în trupul tău fapta credinței tale, căci Pavel apostolul Meu așa a spus în Duhul Meu: «*Arată-mi credința în faptele tale, omule!*».

Omul nu înțelege ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu. Omul cinstește zilele și sărbătorile și obiceiurile și credința în Dumnezeu, dar pe Dumnezeu nu-L cinstește, căci ca să Mă cinstești pe Mine, trebuie să-Mi faci casă în tine, să-Mi faci împărăție în tine, omule, dar ție nu-ți place să ai împărat pe Dumnezeu. Ție îți place voia liberă, căci așa a voit omul încă de când l-am făcut Eu pe om. Așa a făcut și Adam. El era în rai, căci l-am făcut și l-am pus să lucreze și să păzească raiul, l-am pus să lucreze rai în rai, și să păzească raiul ca să fie rai; l-am pus să lucreze împărăția lui Dumnezeu și s-o păzească să fie și să nu se strice, și el a făcut voia lui, n-a făcut voia lui Dumnezeu. I-am făcut ajutor, ca să aibă Adam ajutor, și pe acel ajutor el l-a numit femeie și a spus: «*Iată os din oasele mele și carne din carnea mea*». Dar Adam a grăit din duhul cărnii, nu din Duhul lui Dumnezeu; a grăit și a spus că omul va lăsa pe Dumnezeu și se va alipi cu femeia sa, și s-a împlinit ce a zis. Adam avea de tată și de mamă pe Dumnezeu, și a lăsat pe Dumnezeu, și s-a alipit cu femeia ca să fie un trup cu ea. Dar ei erau un singur trup, că Eu am făcut două trupuri dintr-unul. L-am făcut întâi pe Adam, și din el am luat și am făcut-o și pe Eva. Eu am făcut din unul, doi, iar omul a făcut apoi din doi, unul, căci omul este neputincios și nu poate să facă ce face Dumnezeu.

Omul a putut strica pe om, dar de făcut nu l-a putut face, și de aceea M-am înălțat la Tatăl după învierea Mea dintre morți. Am înviat și M-am înălțat lângă Tatăl ca să vin apoi Dumnezeu din Tatăl, Dumnezeu și Om, ca să fac dintr-un om, doi, așa cum am făcut la început, așa cum a făcut Tatăl Meu din Mine, Dumnezeu și Om, luat din om.

Am venit a doua oară din Tatăl. Omule, am venit la tine precum scrie în Scripturi că voi veni. Mă fac cuvânt peste tine ca să lucrez prin cuvânt, că și la început am lucrat prin cuvânt. La început am făcut om din cuvânt și din pământ și din apă și din Duh, și acum voiesc să-l fac din cuvânt și din trup omenesc, din trup născut din om. Voiesc din om să fac om îndumnezeit. Voiesc să fac rai din om. Voiesc să fac zi de odihnă din om, ca să Mă odihnesc în om. Ziua Mea de odihnă la început, a fost în om. Numai o zi M-am odihnit, și de atunci nu M-am mai odihnit, căci omul a căzut din rai, și am rămas singur. Sunt singur de șapte mii de ani, căci omul e căzut din rai, și voiesc să fac din pământ, rai, iar din om, împărăție a lui Dumnezeu pe pământ. Voiesc să fiu cu omul. Voiesc în om să fiu. Omul cel pierdut, voiesc să-l găsesc pe cel pierdut din rai. E raiul plin de veșnicie, și raiul e în Mine, iar Eu sunt în Tatăl. M-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, căci Eu sunt în Tatăl, și voiesc să-i trag pe toți la Tatăl. De aceea vin cuvânt pe pământ, și oamenii bisericii Mă alungă din bisericile lor și nu Mă lasă să-l atrag pe om la viața cea veșnică, nu Mă lasă să vin cu împărăția cerurilor pe pământ, nu Mă lasă. Eu am pe poporul cuvântului Meu și umblu cu el peste fața pământului ca să-l iau pe om în binele Meu, și omul bisericii de azi nu Mă lasă cu binele Meu peste om, nu Mă lasă cu împărăția Mea peste biserică, nu Mă lasă.

Eu sunt Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și vin pe pământ așa precum M-am și suit la cer. Vin pe nori de slavă, și omul nu Mă vede. Cel ce crede în Mine, acela este care Mă vede, iar cel ce nu crede, nu are ce să vadă. O, oare, Eu sunt Dumnezeu numai de aproape? Și de departe nu mai sunt? Numai în cele văzute crede omul? În cele nevăzute nu crede? O, nu crede. Nu crede omul în Dumnezeul Cel văzut de cei credincioși lui Dumnezeu, iar împărăția omului a acoperit tot pământul. Pământul a fost făcut de Dumnezeu, și omul s-a făcut fur, și se judecă om cu om și se bate pentru pământ. Dar Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul, prin cuvânt le-am

făcut, și prin cuvânt le voi avea iar, căci «*al Domnului este pământul și tot ce e pe el*», după cum scrie în Scripturi. Amin. Curând, curând vin cu ziua cea mare când voi rosti cuvânt, și voi spune: «*Al Meu este pământul*». Amin, amin, amin.

Ucenicii Mei M-au întrebat în ziua când M-am înălțat: «*Doamne, oare, acum a venit vremea să așezi la loc împărăția lui Israel?*». Dar M-am înălțat la cer și nu le-am răspuns la întrebarea lor, și le-am dat făgăduința venirii Duhului Sfânt la ei, ca să-L aibă și să învețe din Duhul Sfânt pe oameni despre împărăția cerurilor, nu despre împărăția lui Israel care s-a semețit că are împărăție pe pământ și peste pământ. În Israel trebuia să fie împărăția lui Dumnezeu, dar voia omului, voia lui Israel a fost fără Dumnezeu. Iată cuvântul Meu pe care trebuia să-l răspund atunci și nu l-am răspuns: Acum este vremea să așez la loc împărăția Mea, care a fost răsturnată de om acum șapte mii de ani. Acum este vremea să vin. Amin. Vin cuvânt pe pământ ca să pregătesc venirea Mea cu trupul Meu cel înviat și cu zeci de mii de sfinți și de îngeri și cu nori de slavă peste pământ. Amin. Vin la tine, Ierusalime al cuvântului Meu, că tu Mă primești și Mă aduci din Tatăl ca să fiu cu tine, și Îmi dai odihnă în tine, și ești ziua Mea de odihnă pe pământ, că Eu așa am zis: «*Omule, adu-ți aminte de ziua Domnului și o sfințește pe ea*».

O, Ierusalime, voi veni cuvânt peste tine și voi grăi ție despre taina zilei Mele de odihnă, de care omul nu-și mai aduce aminte. Omul nu știe ce înseamnă ziua Domnului, așa cum nici Israel n-a știut și n-a înțeles de când i-am spus și până azi.

O, Ierusalime, e zi de înălțare. E sărbătoare, poporul Meu. Mergem în mijlocul mulțimilor, tată. Toate stihiiile să-i slujească cuvântului lui Dumnezeu. Să-ți fie bine poporul Meu. Să fie cu tine soarele și seninul și vremea dulce. Să fie cu tine toate câte sunt, și să Mă vestești înălțat la Tatăl și iarăși venit, precum am făgăduit că vin, și iată, vin cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin. Vin curând văzut pe pământ, și slava cuvântului Meu merge înaintea Mea.

Eu sunt Cel ce M-am înălțat la Tatăl acum două mii de ani, ca să pot veni iar din Tatăl și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Eu sunt Cuvântul Care vine cu norii slavei, cu nori de heruvimi și serafimi. Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

*23-05/05-06-1997*